

Du har i mail af 30. maj 2012 bedt Vejdirektoratet om bemærkninger til forståelsen af § 55 i den nye privatvejslov.

Du henviser til, at det af de specielle bemærkninger til § 55 i lovforslag nr. 48 til lov om private fællesveje, fremsat den 5. november 2010, fremgår, at den tidligere bestemmelse "eventuelt mod et fast årligt bidrag" udelades, men at det ingen ændringer indebærer i muligheden for, at det aftales, at udgifterne skal betales som et fast årligt vederlag.

Du mener, at det efterfølgende afsnit i bemærkningerne skaber tvivl om, hvorvidt kommunen lovligt kan aftale et fast årligt vederlag, når overenskomsten indgås efter 2/3-reglen. Du mener ikke, at det kan have været lovgivers intention at forhindre kommunerne i at aftale fast årligt bidrag.

Vejdirektoratets udtalelse

Indledningsvis skal jeg beklage det sene svar.

Privatvejslovens § 55 om kommunens udførelse af arbejdet har følgende ordlyd:

§ 55. Hvis kommunalbestyrelsen bestemmer, at en istandsættelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, sørger kommunalbestyrelsen for udførelsen af arbejdet for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.

Stk. 2. Efter aftale med de vedligeholdelsesforpligtede grundejere kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af en privat fællesvej for grundejernes regning.

Stk. 3. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens istandsættelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at en ordning som nævnt i stk. 2, hvor kommunalbestyrelsen helt eller delvis påtager sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af vejen for grundejernes regning, skal gælde for samtlige grundejere.

Stk. 4. Hvis arbejder, der er påbudt efter §§ 45 eller 46, ikke udføres rettidigt eller tilfredsstillende, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt sørge for, at det manglende arbejde udføres for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at arbejder, som kommunen sørger for at udføre for de vedligeholdelsesforpligtedes regning, jf. stk. 1-4, udføres billigst muligt. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at kommunalbestyrelsen fremlægger dokumentation herfor.

Af lovforslagets særlige bemærkninger til § 55 fremgår:

Forslaget viderefører den gældende lovs § 61.

Det foreslåede stk. 1 om kommunens udførelse af et samlet arbejde viderefører den gældende lovs § 61, stk. 1, idet det dog foreslås præciseret, at kommunen skal sørge for, at istandsættelsesarbejder, der skal udføres som samlede arbejder, udføres for grundejernes regning. Der er ikke hermed tilsluttet at ændre ved, at kommunen efter aftale kan overlade det til en eller flere grundejere at sørge for at udføre arbejdet, når dette sker under kommunens kontrol også i regnskabsmæssig henseende.

Efter den gældende lovs § 61, stk. 3, kan kommunen efter aftale med ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af en vej for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag. I § 55, stk. 2, der viderefører denne bestemmelse, foreslås teksten "eventuelt mod et fast årligt vederlag" udeladt. Dette indebærer ingen ændringer med hensyn til muligheden for at, det aftales, at udgifterne skal betales som et fast årligt vederlag.

Den foreslåede ændring af § 55, stk. 2, indebærer derimod, at kommunen efter § 55, stk. 3, der viderefører den gældende lovs § 61, stk. 4, hvis et kvalificeret flertal af de vedligeholdelsesforpligtede anmoder kommunen om at påtage sig at udføre den fremtidige vedligeholdelse mv., ikke vil kunne bestemme, at kommunen gør dette mod et fast årligt vederlag fra samtlige vedligeholdelsesforpligtede grundejere. Der er alene tale om, at dette ikke kan ske mod et fast årligt bidrag. Der ændres ikke ved, at kommunen fortsat kan påtage sig dette for samtlige vedligeholdelsesforpligtede grundejeres regning.

Hermed sikres, at grundejerne ikke pålægges udgifter, der overstiger kommunens udgifter ved at udføre det pågældende arbejde.

Bestemmelserne i privatvejslovens § 55, stk. 2 og 3, om indgåelse af overenskomster eller aftaler, hvorved kommunen påtager sig at vedligeholde den private fællesvej for grundejernes regning skal forstås således.

Hvis der indgås aftale mellem kommunalbestyrelsen og de vedligeholdelsespligtige (dvs. alle), kan kommunen helt eller delvist påtage den fremtidige vedligeholdelse af vejen for grundejernes regning på de aftalte vilkår. Det fremgår af § 55, stk. 2.

Et sådant vilkår kunne være et fast årligt vederlag.

Uanset om kommunalbestyrelsen aftaler med grundejerne, at der afregnes efter regning eller som et fast årligt vederlag, er det forudsat, at ordningen set over et givet tidsforløb hviler i sig selv økonomisk. Således at kommunen ikke har udgifter ved at påtage sig vedligeholdelsen.

Situationen i § 55, stk. 3, adskiller sig fra situationen i § 55, stk. 2, ved, at der ikke er enighed mellem kommunalbestyrelsen og de vedligeholdelsespligtige. Et kvalificeret flertal på 2/3 af grundejerne, beregnet ud fra deres relative andele af de samlede vedligeholdelsesudgifter, beder kommunen om at overtage vedligeholdelsen. Hvis kommunen går ind i denne overenskomst, bliver det mindretal af grundejerne, der ikke ønskede denne ordning, forpligtet af ordningen og skal afholde deres andel af kommunens udgifter.

I denne situation har Folketinget bestemt, at grundejerne kun kan pålægges kommunens dokumenterbare, faktiske udgifter. Det må lægges til grund, at aconto-lignende afregning over et flerårligt forløb ikke vil være i overensstemmelse med loven (den eksplicitte udeladelse af muligheden fast årligt vederlag).

